

nu ville have gennemgaaet det meget besværlige Arbejde at gennemlæse Betænkningens 283 Sider, ville vistnok indrømme, at den er bleven et Bærl af et saadant Omfang, at det tager en meget betydelig Tid fuldstændig at sætte sig ind i det, og Udvalget troer, at man vilde kunne undvære visse, og det ikke ganske ubetydelige Partier af Betænkningen, uden at det Hverv, der er paalagt Statsrevisionen, derved vilde lide. Der er navnlig ikke saa Partier, der væsentlig maae kaldes reent oplysende, Partier, som behandle visse Punkter af Statsregnskabet, ved hvilke der aldeles ikke er Tale om, at man har overskredet Bevillingerne eller er gaaet udenom de Forudsætninger, under hvilke disse ere givne; saadanne Partier kunde man deels ønske fuldstændig ubeladte og deels, forsaavidt de maatte have en sær Betydning for Statsrevisionen ved Udførelsen af dens Hverv, optagne saa forfattede, at de ikke vanskeliggjorde Overblikket over Statsrevisionens Arbejde, hvad de virkelig gjøre nu. Udvalget mener derfor, at det vilde være hensigtsmæssigt, om en saadan Forkortelse kunde skee, men da det dog paa den anden Side maa erkjende, at det har sin Interesse at komme til Kundskab om de Oplysninger, som her er Tale om, tillader det sig med det Samme at henstille til den høitærede Finantsminister, om han ikke maatte troe det muligt at give de oplysende Anmærkninger, som findes optagne i Statsregnskabet, et noget større Omfang end hidtil. Det er jo ganske vist, at Statsregnskaberne allerede nu foreligge i en meget ønskværdig Form, men der kunde dog muligen i enkelte Retninger gjøres endnu noget Mere fra Finantsministeriets Side, og Udvalget tør forvente, at den høitærede Finantsminister ved at udvide det Arbejde, der ved Statsregnskabet foretages i Finantsministeriet, vil gjøre det lettere for Thingenes Medlemmer at sætte sig ind i Revisionens Betænkning, derved at denne blev kortere og altsaa mere overskuelig.

Seg skal herefter tillade mig at gaae over til de enkelte Bemærkninger, hvortil Udvalget deels i Forbindelse med Statsrevisionen, deels

uafhængig af denne har fundet Anledning. — Den første Post, der i Udvalgsbetænkningen er under Dmtale, er „Overskudet af Domaineindtægterne“. Der er fra flere af Skovdistricterne i de sidste Aar indkommet en mindre Indtægt end den forventede, og der er vel givet Grunde for, at en saadan mindre Indtægt er fremkommen, men disse Grunde ere, som det vil sees af Betænkningen, ikke forekomne Udvalget at være meget tilfredsstillende, og da endnu den Dmstændighed kommer til, at det i Reglen er de samme Districter, som Aar efter andet have havt en saadan mindre Indtægt, har Udvalget tilladt sig at henstille til den høitærede Finantsminister, om man ikke ad administrativt Veie kunde bevirke, at en saadan Uregelmæssighed i Driften af Skovene kunde forhindres. — Hvad angaaer den næste Post, „Overskud af de danske vestindiske Der“, da har Udvalget optaget denne Post, væsentlig af den Grund, at det i Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet for 1864—66 er udtalt, at man maatte ønske Colonialregnskabet for 1865—66 overgivet til Revisionen for 1866—67. Dette er ikke skeet paa Grund af den Stilling, hvori Colonierne i finantfiel Henseende ere komne til Statskassen i Genhold til Loven af 27de November 1863. Vi have kun henvist til den Stilling, som Colonierne Pengevæsen nu indtager, idet vi herefter have fundet det rimeligt, at de nævnte Regnskaber ikke ere blevne overgivne til Statsrevisionen for 1866—67. Naar vi i det Hele taget have optaget denne Post, er det kun skeet, fordi vi ansaae det for ønskeligt, at Rigsdagen fik Leilighed til see, hvorledes der er omgaaedes med dens Beslutninger med Hensyn til Statsregnskabet for 1864—66, og Grunden, hvorfor en enkelt af disse Beslutninger ikke er efterkommen. — Den 3de Post angaaer „Renter af og Afdrag paa Statsactiverne“. Det Punkt, der her er gjort til Gjenstand for en Bemærkning, er de „aldeles usikre Fordringer“. Det ligger ganske vist i Sagens Natur, at man ikke tør vente, at der skulde indkomme noget stort Beløb af